

Ben En Çok Rabbimi Sevdim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 04 Ocak 2022

Düşlerine ek bu aşkı ve izafi sevgilerden olma asla ve ibaret olduğumu asla unutma umuttan ve unutkan ve tutulan nutkunda bu aşkın nutuklar yağdırsın varsın gök kubbe:

Ben acının da aşkın da rüştünü çoktan ispatlamışken...

Kuru bir dere yatağı değil içimdeki iklim:
Kuram dışı benim ruhum ve aşkım
Öz eleştirisidir ruhumun yazdığım şiirler
Yazılmayı bekleyen yüzlerce öykü ve nicesi
Ve işte dağıttım bu akşam içimdeki sevinci ve neşeyi
Ve nasıl da coştum solmamak üzere de açtım
Açılması bir kutuymuş meğer yüreğim
Tebessümler ektiğim sevginin tarhi
Bazense bir lahza olarak addedilen şifası ruhun saklı
Elbet saklı izinde Rabbin ve katında muhafaza edilesi
O coşkum ve sevgi ve izahı olmayan binlerce duygudan
Çıktığım yola
Vardığım Mevla'ma sonunda da kendime...

Değil sonlanmak başladığım bile yalan benim bu masala
Başındayım henüz ömrün ve masalın
Bazen kapılıp de içimdeki rüzgâra
Taziyelerimi sundum önceki hayatıma...
Hani, hani, yere göğe sığamadığım
Gel gör ki; devasa evreni
Saklı tutarken içimde ve leyli
Rüzgârın infilakı
Yoksa mümkün olur muydu aşkla coşkuyla yaşamak?
Tasvip etmediğim nice davranış ve insan
Saygımdan sustuğum.
Sancılı bir oluşum ve ölü nefsin üstüne attığım toprak.

Şühedası ömrün
Asla sünepe değilim.
Çivisi çıkmışsa dünyanın

Daha da çok sevdalandığım beyaza ve Rabbime
Varsın kök hücresi olsun şiirin o bitmeyen acı ve cefa.
Sefasını süreceksam ömrün
Ön sözü olmalı günün
Ve alt yazısı gönlün
Sevdalı semazenlerden sayın beni
Saydığimsa soldan sala
Elbet içtimada geçen ömrün
Kısık sesi değil de gecenin
Hunharca öldürdüğüm zalim ve zulüm
Bense en çok mazlumları sevdim.

Alabildiğime masum ve mahzun
Hem bilen biri var beni
Benimle tokalaşan kalemin ruhu
İçimdeki saklı bitimsiz derya
Bir mayın tarlası imiş meğer dünya:
Defalarca düştüğüm
Acımasızca parçalandığım
Lakin izim de belli gizim de
Aşkın şahikası sevecen iklim yürek de
Kürediğimse her an
Koruduğum namım adım
Korunaklı dünyama da el uzatamaz kimse.

Ben en çok Rabbimi sevdim
En çok da Mevla'mdan korktuğum
Yoksa hala saklı kalır mıydı içimdeki cennet?
Varsın olsun yaşatsınlar cendereyi
Ben, Allah Allah nidalarıyla çıkmışken yola
Çıt çıkmaz da içimde
İlahi Aşkın dokunulmazlığında
Varlığima delalet tevekkül yüklü yüreğim
Aşkın da alası saklı her zerremde
Zerre kuşku duymadığım kaderim ve inancım
Sarmalında hidayetin
Rengim sadece pembe ve beyaz
Karanlığı sildiğim ve deldiğim sadece kalp gözümle
Şükürler olsun da günüme...